

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 38. szám

2015. február 23.

Kiáltás a végekről

Dolgozói fórumra hívta a Vasutas Szakszervezetek Szövetsége (VASZ) a záhonyi cargosokat február tizenhetedikére. A Protokollban megtartott eszmecsere középpontjában a helyi és országos érdekvédelmi kérdések, tájékoztató és a jelenlegi helyzet megvitatása állt. A meghívott vendégek közül jelen voltak Zlati Róbert, VSZ Cargo Szakmai Képviselő vezető, Juhász Tiborné, VSZ Területi Képviselő vezető, Mózes Tibor, VDSZSZ Szolidaritás Cargo Társasági vezető ügyvivő, Zubály Bertalan RCH KÜT elnök, Lévai Zsolt, RCH KÜT társelnök, és Balogh Attila KMVB társelnök.

A fórumot megnyitó Juhász Tiborné köszöntötte a résztvevőket, majd kifejezte reményét, hogy a távolmaradók nem érdektelenségük okán találtak jobb programot, hiszen jól tudja, minden cargost érdekel, mi várható a cég közeljövőjében, mert munkahelyüktől függ saját jövőjük. Javasolta, hogy kötetlen beszélgetés következzen, és akik eljöttek, azok bátran kérdezzenek meg mindent, ami őket, és persze a távolmaradókat is érdekli.

Ezek után átadta a szót Mózes Tibornak, aki a gondok közepén kezdte, mondván, fennállása óta nem volt mentálisan ilyen rossz helyzetben a cég. Hosszú menetelésbe kezdtünk 2009-ben, és mára stabilitásnak kellett volna beállnia, de valójában egy óriási nyomás van rajtunk – mondta, majd hozzátette, a nyomás a számok nyelvén azt jelenti, hogy idén országosan a nem mindig érthető újfelveteleseket is beszámítva (pl. mozdonyvezetők), majd' száz fős létszámleépítés várható. Ez lehet kevesebb, ha sikerül a tulajdonost rávenni, hogy az új felvételekkel korigálja a végeredményt, ám még afőlt is elsiklanak a vezetők, hogy a Váci úton is sokan vannak. Persze, nyomás a Váci úton is van, és a baj az, hogy a tulajdonos elvárásai, mint például, hogy a leépítések a végrehajtó szolgáltatótól – a vonat mellől – történjenek, aminek következtében romlani fog a cég működése, ez újabb piacvesztést generál, ami újabb leépítést, végül egy veszélyes spirált vonhat maga után. A vezetőink a

nyomásgyakorlást ismét meghagyták a szakszervezeteknek, kéréssem, adjatok nekünk annyi szakmai muníciót, ismereteket az itteni gondokról, hogy azok alapján kellő erővel és szakmai érvekkel képviselhesük a záhonyi gondokat és érdekeket.

A következőkben Lévai Zsolt adott tájékoztatót a cég távolabbi régiójában tapasztalható helyzetről, hangulatról, majd Zlati Róbert kért szót.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonymet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Elhangzott két komoly felvezetés – kezdte mondanóját – más területekről, Záhonyban kevésbé ismert neveket hallhattunk, de igazolta szavaikat mondván, mindketten a valóságról beszéltek, és szinte minden fontosat elmondtak. „A tárgyalóasztalnál jók vagyunk, a folyamatos létszámleépítések kezelésében sikeresek voltunk, és a VÉT-en el szoktam mondani, hogy a folyamatnak a vége lesz a legnehezebb. De ha egy spirálba belekeveredünk, akkor talán sosem lesz vége, mert tényleg, most egy nagyon nehéz helyzet előtt állunk.” – majd kifejtette, be kell

bizonyítani, hogy az elvégzendő munkához már most kevés az ember. Hogy tudjunk erőt és érveket felsorakoztatni a tárgyalásokon, és ha ez kevés, akkor egy komolyabb nyomásgyakorlás felé kell elmozdulni. Szóba került, ha már van lista, mi volna, ha mindenki megtudhatná, rajta van-e? Aki rajta van, az tudná, itt a vég, aki pedig kimaradt belőle, az megnyugodhat? Korántsem, inkább tennünk kell azért, hogy ne történjen meg, de mindannyiunknak, együtt! – zárta szavait Zlati Róbert.

„Sajnos gyakran magunk bizonyítjuk be, hogy elvégezhető a munka, mert sokszor munkaidő után is bent maradunk, ami nem szabályos, de azt kevesen tudják, hogy miért? – veti fel az egyik hozzászóló. Mert ha ott áll a koordinátor a dolgozó mögött, hogy „mikor lesz már kész?”, nem olyan egyszerű felállni, hogy lejárt a munkaidő, vagy most, két óra után járna az a tíz perc pihenő... – mondja, és szavait többen megerősítették. Azt is kifejtette, hogy minél több új rendszer indul be, annál rosszabbul megy a munka, és hajnalban nincs kinek szólni, ha gond van, netán még nem is működik a dolgozó számítógépe. De szóba került az is, hogy nincs annyi kocsivizsgáló szolgálatban, amennyivel időben elvégezhető volna minden munka.

Juhász Tiborné javasolta, keressenek időpontokat, és ha kell, kimegy, illetve kimennek a társszakszervezet képviselőjével a munkahelyekre, hogy megfigyeljék, és dokumentálhassák, mi is történik valójában egy-egy műszak során – felvetésével többen is egyetértettek.

Zubály Bertalan a KÜT munkájáról adott tájékoztatást, elemezte a záhonyi helyzet országos vetületeit, majd ismét az érdeklődők következtek.

Felvetődött, nincs-e tudatosság a tulajdonos részéről a kialakult helyzetben, amit pro vagy kontra, senki nem tudott cáfolni. Zlati Róbert hozzátette, jobban fél attól, hogy a helyzet mögött tudatlanság van, amivel mindig nehéz bármit kezdeni. Volt, aki azt firtatta, vajon miért kell felvenni mozdonyvezetőket, mert hiába a mozdonyok, ha nincs áru, mit fognak csinálni? De szóba került az is, van-e állami szándék arra, hogy tulajdonrészt szerezzen a cégben, ha nincs, miért nincs, és miért olyan magas a magyar pályahasználati díj a szlovákokhoz képest.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Többen ürügyként említették az éve eleji forgalomcsökkenést, hiszen az minden év elején így van. Ráadásul a csökkenés tonnában valóban jelentős, ám a vonatok számában talán csak húsz százalékos. Márpedig a végeken a munka nem a tonnától, hanem a vonatok számától függ, nem csoda, hogy mégsem megy hatékonyabban az új rendszerekkel, technológiával. Nem kapott dicséretet a kollégáktól a Hírmondó tartalma, illetve a VBKJ szabályozás pontosságá sem.

Balog Attila országos kitekintést adott a cég munkavédelmi helyzetéről, majd a záhonyi hiányosságokról is szólt. Kérte, hogy mindenki jelezze a visszasságokat, mert hiába beszélnek a problémákról, ha nem tudnak a tárgyalásokon konkrétumokkal érvelni – ez ügyben máris elhangzott Eperjeske Rendező Felvételi épülete, a hiányosságok példájaként említve.

Végül Mózes Tibor emlékeztetett arra, amikor legutóbb Záhonyban fórumoztak a cargosok, melynek oka a teherkocsik és bizonyos fuvarok kiszervezése volt – akkor sikerrel jártak a szakszervezetek. Bízunk abban, hogy a mai rendezvény sem lesz sikertelen, és előbb-utóbb előrelépnek a problémák rendezésében is.

Juhász Tiborné zárszavában megköszönte az aktív fórumozók részvételét, és a többiekkel egyetértésben javasolta, hogy nemsokára, akár márciusban újra találkozzanak Záhonyban.

Juhász Tiborné
Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Böjti szelek

Hamvazó szerdától Húsvétig tart a Nagyböjt időszak, amit úgy találtak ki valamikor, hogy a negyven nap igazából 46, de a vasárnapokat kivették a sorból. Az idén február 17-re esett Hamvazószerda, és most már fújnak a böjti szelek is. Ami egyrészt jó dolog, mert jelzik a tavasz közeledtét, másrészt viszont igazán gonosz, mert a kellemesnek tűnő napsütést is csípősnek érezzük.

Talán csak véletlen, hogy Nagyböjt elején sikerült végre megkötni a bérmegállapodást, és rendezni a béren kívüli juttatásokat. Ez akár lehetne a késő téli, kora tavaszi napsütés, de a böjti szelek akkor ezeknek a mértéke. Tudom, mondhatnák a „Tulajdonos” képviselői: ki a kicsit nem becsüli, az a nagyot nem érdemli. Részünkről azonban jóllakni kevés, éhen halni sok. Talán úgy gondolták, ha már böjt és koplalni kell, nehogy kísértésbe essünk, és megszegjük a böjt szabályait.

Igazából nem kellene morgolódnom, mert ha a tavalyi emelést is számolom, akkor egy év alatt 5,4% jön ki, de ez akkor sem sokat segít azon, hogy az előző 5-6 évben pedig nem kaptunk semmit. A tendencia jó (mármint, hogy évente 5,4%), csak hát úgy lenne az igazi, ha hagyománnyá válna. Már csak azért is, mert a KSH megint kiszámolta, hogy a bérek tavaly nyolc százalékkal nőttek. Ilyenkor szokta a cimborám megkérdezni: Kié? A válasz egyszerű: Választottjaink legnagyobbjai, úgy százan, tavaly majd három és fél milliárdot(!) kerestek. A többieket ne is említsük, mert láthattuk a vagyonynyilatkozatokban, hogy az ő szekerük csak nagyon dögöve halad előre. A 170 millióért vett házacsk, meg a 700 milliós ingatlanvásárlás majd egy hónapra felborította a költségvetésüket, még a konyhapénzhez is hozzá kellett nyúlni. Ha lesz egy kis időm, majd sajnálom őket.

Azért legyünk optimisták. Hipp-hopp, elszalad a böjt, a hideg szeleket is felváltják a lágy tavaszi szellők. Különbösen különleges állatfajta a magyar vasutas, mert előbb elvégzi a munkáját, és csak utána kezd el morgolódni.

Márta István

HUMORSAROK

DILEMMA

Ikergyerekeim vannak, mondja az egyik anyuka, most lesz a születésnapjuk, ám az egyik optimista a másik pesszimista, nem tudom, milyen ajándékot vegyek nekik. Azt mondja a másik, a pesszimistát halmozd el ajándékokkal, hátha örül majd neki! Az optimistának mindegy, ő mindennek örülni fog! Az anyuka a pesszimistát elhalmozza, de az optimistának már nem jut pénz, így becsomagol neki egy adag lócitromot. Kérdezi egymástól a két gyerek, ki mit kapott. A pesszimista: Kaptam számítógépet, de minék úgyis elromlik, aztán megráz az áram. Kaptam még távirányítós autót, de minék, hiszen elromlik, és akkor kidobhatom a szemétkébe. És te mit kaptál?

– Szerintem pónit, de nem találok sehhol...

BIZNISZMAN

Új eladót vesznek fel az áruházba, a főnök az első aznapi vevőt hozzá irányítja. Amikor távozik a vevő, főnök kérdezi az újoncot, mennyiért vásárolt.

– 22 millió forintért – mondja. A főnök majd hanyatt esik a csodálkozástól. Mit vett? – kérdezi.

– Két horgot akart venni, de nagyobb ajánlottam, hátha nagyobb halat fog, amihez erősebb zsinórra és nagyobb botokra van szüksége. A nagy hal nem fér bele a haltartóba, ezért adtam neki egy vízbe merülő. A felszerelés természetesen nem fért volna a régi csónakjában, ezért bemutattam a legújabb motoros hajónkat. Ezzel az volt a probléma, hogy a régi autója nem bírta volna el, ajánlottam neki egy új JEEP terepjárót.

A főnök teljesen padlót fogva kérdezi, és ez úgy kezdődött, hogy két horgot akart venni?

– Hát, tulajdonképpen csak tãmpont akart venni a feleségének. Mondtam neki, ha már úgyis el van cseszve a hétvége, menjen inkább horgászni...

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu